

лѣто отъ рождества по плоти Бога ꙗже (1805), мѣсець мартъ ꙗ градъ Гамоковъ (СНУНК., IV, 296).

5. — Бележка на гръцки отъ попъ Георги, синъ на Хаджи Якимъ, на коритъ на неговата книга Ἀμαρτωλῶν σωτηρία. Бележката сега ни е известна само въ българския ѝ преводъ: „Отъ книгитъ на попъ Георгия, родомъ отъ Паланка, свещеникъ кочански, добъръ служителъ на евангелието, по потекло отъ българитъ (τῶν Βουλγάρων), при архиерея Авксентия, който посещаваше новитъ църкви въ Ново-село, Щипъ, Кочани и Кюстендилъ“. Бележката ще да е била писана около 1816 год., когато е била съградена кюстендилската църква Св. Богородица. Срв. СНУНК., IV, 295—297; Йор. Ивановъ, Сѣверна Македония, 321; Неофитъ Рылецъ, Описаніе болгарскаго священнаго монастыря Рыльского, 44. Отъ поменатия екземпляръ на Ἀμαρτωλῶν σωτηρία ще да е превеждалъ на български Хаджи Якимъ, бащата на попъ Георгия, своята книга Чѣдеса прѣстѣла Бѣгородицы, печатана въ 1817 г.

6. — Помениче отъ 1817 год. на Паспалевци, Паланка. Въ заглавието поменичето на покойници е наречено вѣквѣръ, въ смисълъ на „тетрадка“. Сѣе вѣквѣръ, прави даскалъ Йѡвчо въ лето Ѡ сотворѣніи мѣра хѣтѣ (7325) Ѡ рѣтва же по плоти Бѣга Глова ꙗже (1817) мѣтъ ѡктѡври дѣтъ дѣ.

Да ли поменатиятъ даскалъ Йовчо не е нашиятъ даскалъ Якимъ Кърчовски? По-горе, стр. 141, видѣхме, че Йовъ монахъ ще да е билъ сжшиятъ по-късно нареченъ Якимъ.

7. — Монастиръ Св. Якимъ Осоговски или Сарандапорски. Намира се близо до Паланка, въ западнитъ пазви на Осоговската планина. Той билъ основанъ отъ духовния ученикъ на св. Ивана Рилски, Якимъ, който живѣлъ въ XI—XII в. Презъ XIV в. монастирътъ билъ възобновенъ отъ кюстендилския князь Константинъ Деяновъ. Отъ това време ще да е старата църквица Св. Богородица. Главната монастирска църква е била изново съградена въ XIX в. Строежътъ ѝ почналъ въ 1847 г., била свършена и осветена въ 1851 г. Главенъ ктиторъ станалъ Хаджи Стефанъ